

Pojištění dětí

Děti jsou radost, ale i starost, která roste s věkem. Jsou rodiče, kteří myslí dopředu na to, co by se mohlo stát. O čem je řeč? O pojištění dětí, které často podceňujeme, ale jsou bohužel chvíle, kdy nám dojde, že těch pár korun mohlo změnit v životě našeho potomka mnohé.

Sportovec

Patrik byl kluk jako buk a všechno mu šlo. Dobře se učil, nebyly s ním problémy, miloval pohyb. „Patrik mi už od malička dělal radost. Bylo to takové radostné, spolehlivé dítě. Ve škole mu to šlo, a tak jsme se rozhodli i pro sport. Hrál fotbal, miloval šachy,“ říká smutná žena, která ví, že její syn už nikdy nebude jako dříve. Bystrý, spolehlivý a hlavně s velkým potenciálem do života, který měl před sebou.

Osudný den

Rodina se přestěhovala do většího bytu, tak aby i mladší bráška měl dost místa. „Dlouho jsme místo vybírali, aby tam byla škola, dětské hřiště, obchod. Byli jsme šťastní, když se to povedlo. Pár dnů po nastěhování se syn rozhodl, že se podívá kolem domu, zajde s míčem na hřiště a třeba i najde nové kamarády. Domluvili jsme se, v kolik přijde domů a protože vždy držel slovo, byli jsme klidní. V bytě bylo ještě vše v krabicích, tak jsme se pustili do vybalování,“ dodává skoro s výčitkami mladá žena, která má ve tváři velkou bolest.

Míč na střeše

„Když už byla hodina, kdy se měl syn vrátit, podívala jsem se z okna a najednou vidím, jak někdo křičí, že tam něja-

ké dítě spadlo ze střechy. Hrůzou jsem zkoprněla a nevydala ze sebe ani hlásek. Vyběhla jsem před dům a podívala se na dítě, které leželo zkroucené na zemi a všude bylo plno krve. Byl to náš syn! Nemohla jsem nic dělat, jako zdálky jsem slyšela sanitku, která přijela a našeho chlapečka naložila. Bušila jsem na dveře sanitky, ale nepustili mě k němu. Nemohli. První dny nám lékaři nedávali žádnou šanci. Báli jsme se, že náš Patrik už nikdy neotevře oči. Seděla jsem ve dne v noci u jeho lůžka a hladila ho po ruce, mluvila jsem na něj, pouštěla mu nahrávky našich hlasů, brášky, všech, co ho měli rádi. Jednoho dne otevřel oči a já jsem byla přešťastná.“

Ležák

Chlapec byl zachráněn, ale po těžkém poranění mozku zůstal na úrovni tříletého dítěte. Zdá se, že jeho prognóza vývoje nepřesáhne vývoj dítěte předškolního věku. Nechodí, má poúrazovou epilepsii a potřebuje 24hodinovou péči maminky. „Manžel neunesl, že je syn invalida a opustil nás, ale bráchové si pomáhají. Ten menší je paradoxně „starší“ než jeho velký-malý brácha, o kterého se budeme muset starat, dokud naše síly budou stačit. Nemůžu chodit do práce, peněz máme málo, s pojišťovnami se dohadujeme, aby nám proplatili pomůcky, lázně pro syna, cokoli... Nejvíce mu pomohla barokomora, to je taková kyslíková místnost, po které se Patrik hodně zlepšil, více začal mluvit, přemýšlet. Jenže to pojišťovna neplatí a jedna léčba stojí přes padesát tisíc. Na to nemám. Kdybych neměla kolem sebe lidi, kteří mi pomáhají, nevím, co bychom

Kaskadér Petr Jákl: „Pojištění, nebo spíše připojištění věřím, byl jsem od malička velmi hyperaktivní a nakonec moje povolání je nebezpečné a úrazů jsem viděl za život tolik, že když jsme měli malého syna, pojistili jsme ho, na co šlo...nikdy se mu našťásti nic nestalo.“

dělali.“

Výčitky

Měla jsem Patrika pojištěného na úraz, na nemoc, ale pár týdnů před úrazem jsem pojištění z finančních důvodů zrušila. Nepřipustila jsem si, že by se mohlo něco stát. Kdyby byl Patrik pojištěný, mohl by teď mít lepší život, více pomůcek na rehabilitaci strnulých rukou, které má v křeči, nebo právě na onu léčbu barokomorou. Byla to chyba, pár stovek měsíčně a teď by měl Patrik třeba pár milionů na lepší živobytí. Zdraví mu už nikdo nevrátí, raduji se z každého jeho úspěchu, když se usmívá při pohádce.“ Patrikovi bude brzy 16 let, už 6 let je ve stavu, kdy je pro jeho maminku a menšího brášku jeden den jako druhý. Křehká žena Patrika sama přenáší do vozíku, aby ho mohla dovézt na hodinu do školy, která je určena pro děti s těžkým postižením. Na rodinu dole-

ly i Kalouskovy škrtky na sociální služby, tak musí žena moc přemýšlet, aby vyšla se čtyřmi stovkami na benzín, které dostává. Auto je jediná spojka se životem mezi dětmi jejího postiženého milovaného Patrika. A je toho mnohem víc, na co nemá peníze.

Smutný příběh rodiny s postiženým Patrikem uvidíte v neděli v 18.55 v pořadu Suma sumárum aneb Kde jsou mé peníze na ČT2. Abychom ale nebyli jen smutní, uvidíte také příběh mladé maminky, která svou maličkou slečnu nechala pojit už v porodnici, tedy nechtěla nechat nic náhodě.

Více na www.sumasumarum.cz, www.sumasumarum.eu

www.kaufland.cz/finance

Odpovídá Ing. Marcela Pekárková ING BANK

Na co nesmíme zapomenout při uzavírání úrazové pojistky dětí?

Rozhodně je dobré si prověřit rozsah krytí – jinými slovy „co všechno mi pojištění poskytuje“, za jaké úrazy mi bude vyplaceno plnění, jaké jsou výluky, v jakých situacích pojišťovna plnění neposkytne. U závažnějších úrazů a trvalých následků, které mohou zanechat, pojišťovny dnes většinou nabízejí i tzv. progresivní plnění (plnění

za úrazy se závažnějšími následky nebo za kombinaci úrazů je výrazně vyšší). Některé úrazy přivedou malého pacienta na kratší nebo delší dobu i do nemocnice, proto je dobré si ověřit, zda součástí úrazového pojištění je třeba i plnění za hospitalizaci (za pobyt v nemocnici).

Má smysl pojišťovat dítě na všechna možná i nemožná rizika?

Je potřeba zvážit, jaké jsou naše potřeby a jaké jsou naše možnosti. Pojišťovny nabízejí úrazová pojištění, která kryjí drobné úrazy (např. různé zlomeniny apod.), ale i pojištění, které kryje větší úrazy a hlavně jejich trvalé následky. Osobně jsem přesvědčena, že optimální krytí poskytuje kombinace obou typů, nicméně pokud mladá rodina pracuje s limitovaným rozpočtem, postupovala bych od závažnějších rizik. Zlomená ruka je jistě bolest a nepříjemnost i pro dospěláka, tím spíše

pro dítě, každopádně v porovnání s úrazem, který zanechá trvalé následky a třeba upoutá dítě na vozíček, může být vnímána jako „prkotina“.

Jak postupovat v případě, že pojišťovna se zdráhá plnit?

Dobrá pojišťovna by měla klientovi v každém případě zdůvodnit, proč odmítla plnění nebo proč plnění zkrátila (neboli proč vyplatila méně). Důvodů může být několik – od nedodání kompletní dokumentace ze strany klienta (což se dá jistě velmi rychle doplnit a napravit) až po situace, kdy úraz, který klient uplatňuje, nebyl součástí pojištění (nebyl zahrnut do seznamu úrazů, na které pojišťovna poskytovala krytí), přestože si to klient myslel. V každém případě doporučuji obrátit se v první řadě přímo na pojišťovnu (přes poradce, se kterým byla smlouva sjednána, nebo přes call centrum pojišťovny, přes její agenturu nebo „přepážku“, písemně na oddělení stížností). Pokud klient nedostane uspokojivou odpověď, další instancí může být regulátor (Česká národní banka).

Vyplatí se nechat si od pojišťováků, poradců vypracovat více pojištění a potom je vyhodnotit, prohodit mezi nimi a vybrat skutečně tu nejlepší – poměr cena – výkon.

Rozhodně se vyplatí udělat si mezi různými nabídkami pojištění srovnání. Velké množství informací je možné nalézt na webových stránkách jednotlivých pojišťoven, ale existují i specializované stránky, které fungují jako „srovnávače“. Pojištění je produkt, u jehož sjednávání je třeba se hodně ptát. Co všechno mi toto pojištění pokryje, jaká rizika? Co se stane, když...? Jsou tam nějaké výluky? Tj. situace, u kterých je předem definováno, že za ně pojišťovna plnění nevyplatí. Má-li klient jakoukoli negativní zkušenost – buď vlastní nebo zprostředkovanou např. od známých, je opět vhodné se ujistit, jak by se ve stejné situaci zachovala pojišťovna, která mi pojištění nabízí. Ptejte se, srovnávejte, nikdy nekupujte „zajíce v pytli“.